

meste Consul for at straffes. Det er en Selvfølge, at der ikke kan være Tale om i Sager af den Art, som her er Spørgsmaal om, at overlade nogen egentlig Jurisdictionsmyndighed til Consulen der paa Stedet, men at det er nødvendigt, at danske Undersaatter, der træffes i saadanne Tilfælde, maae bringes hjem for at dømmes ved vore egne Domstole her i Landet. Jeg troer altsaa, at det er en given Sag, at Omkostningerne maae afholdes af den danske Statskasse. — Den ærede Ordfører ønskede, forekommer det mig, en Udtalelse af mig angaaende en Bemærkning, der findes i Finantsudvalgets Betænkning over det foreliggende Forslag til Tillægsbevilling under Nr. 14, hvor det nemlig er bemærket med Hensyn til disse Undersøgelser, „at, forsaavidt de paagjældende Retsbetjente ved deres Embedsførelse have havt en væsentlig Deel i den optaaede Retsufikkerhed i deres Embedskreds, da bør man utvivlsomt gaae strengt tilværks imod saadanne Embedsmænd og navnlig ikke lade dem vedblivende hemsidde i en Stilling, i hvilken de ikke kunne gjøre Fyldest eller vinde Befolkningens Tillid.“ Naar jeg skal udtale mig om denne Bemærkning i Udvalgets Betænkning, kan jeg, hvorvel jeg ganske vist maae billige Hovedtanken deri, ikke undlade ved Siden deraf at tilføie mine Reservationer, idet det forekommer mig, at, naar man vil yttre Noget i den Retning, er det, som er sagt af det ærede Udvalg, ingenlunde udtømmende. Der er herved efter min Mening ikke taget Hensyn til alle de Ting, som ved Sager af den Art maae tages i Betragtning. Der er først ganske ligefrem den Omstændighed, at man ingenlunde, saaledes som det her synes antydet, kan ponere, at enhver Undersøgelseskommission's Nedsættelse ligefrem er begrundet eller foranlediget ved Forsømmelighed af den Retsbetjent, i hvis Jurisdiction Kommissionen bliver nedsat; det kan hidrøre fra mange andre Omstændigheder, der paa saa mange Maader ere forbundne med den hele Undersøgelsesmethode, som efter den nuværende Lovgivning er den gjældende. Man kan altsaa i og for sig slet ikke ligefrem gaae ud fra, at, fordi der har været en Undersøgelseskommission nedsat et eller andet Sted, vedkommende Retsbetjent derfor har vist

Forsømmelighed, endfige en saadan Grad af Forsømmelighed, at der kunde være Grund til at fjerne ham. Det er jo klart, at der er et andet Moment, der i disse Sager maae tages i Betragtning, og hvortil der ogsaa, naar andre Sider af Budgettet komme frem, væsentlig maae tages Hensyn her i Thinget, nemlig det Finantsielle, og det er saa langt fra, at det, som den ærede Ordfører anførte som Motiv, det Betænkelige i, at denne Conto til extraordinaire Commissioner let kunde stige, naar man lod saadanne Mænd blive stiddende i deres Embeder, er det Overveiende, at det tværtimod, naar der tages Hensyn til den finantsielle Side af Sagen, aabenbart vilde være erkostbarere Fremgangsmaade at fjerne de Retsbetjente, om hvem man havde eller troede at have Grund til at antage, at de ikke i alle Henseender fyldestgjorde de Fordringer, som kunde stilles til en fuldstændig dueltig og udmærket Retsbetjent. Dette kan der ikke være Spørgsmaal om. Som sagt, jeg har ikke anseet det for nødvendigt at udtale mig om dette Punkt i Betænkningen, men, naar jeg skulde udtale mig derom, maatte det ligefrem være min Pligt ogsaa at udtale mig om de andre Hensyn, som ved denne Sag maae komme i Betragtning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Naar jeg til § 14 har tilladt mig at stille det Vædringsforslag, som findes under Nr. 5, og som gaaer ud paa Bevilgelse af de fornødne Midler til Opførelsen af et Capel i Sundbyerne paa Amager, skal jeg med Hensyn til, at dette Vædringsforslag først er blevet stillet til 3die Behandling af den foreltggende Lov, henvisse til, hvad jeg under 2den Behandling anførte, idet jeg bebudede, at et saadant Vædringsforslag vilde fremkomme fra min Side. Jeg skal kun gjentage, at Sagen er saa sildt kommen til mig, og at det var aldeles nødvendigt at høre saa mange forskellige Myndigheder, at jeg ikke kunde fremme Sagen hurtigere, end skeet er. Hvad Sagens Realitet angaaer, kan jeg ganske henholde mig til, hvad der af den ærede Ordfører er blevet yttret for at oplyse og anbefale Sagen, og skal kun tillade mig at knytte